

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 17C/231/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116212316
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4116212316.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou v spore žalobcu: OTP Banka Slovensko, a.s., Štúrova 5, Bratislava, IČO: 31 318 916 proti žalovanému: Katarína Beliková, nar. 20.10.1988, bytom Nitra, Petzwalova 550/30, o zaplatenie sumy vo výške 1.389,88 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd ukladá žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.389,88 eur, úroky z úveru za obdobie do 28.4.2016 vo výške 221,42 eur, úroky z omeškania za obdobie do 28.4.2016 vo výške 29,85 eur, úroky z omeškania vo výške 1,00 % ročne zo sumy 1.389,88 eur počnúc od 29.4.2016 až do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinná zaplatiť žalovaná.

IV. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa žalobným návrhom domáhal aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 1.389,88 eur, pričom svoje podanie odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 17.03.2010 Zmluvu o rýchlo spotrebnom úvere pre obyvateľstvo č.0232 3015 10 RSU

Na základe zmluvy o úvere poskytol žalobca v prospech žalovaného účelový špecifický spotrebný úver v sume 2.800,-eur , ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s príslušenstvom a poplatkami podľa zmluvy o úvere.

Nakoľko žalovaný nesplácal úver v súlade s uzavretou zmluvou o úvere, žalobca listom zo 24.04.2014 vyzval žalovaného na uhradenie dlžnej časti záväzku zo zmluvy o úvere a listom zo dňa 03.06.2014 vyhlásil úver za predčasne splatný s tým, že žalovaný bol povinný uhradiť záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere do 10 dní odo dňa doručenia vyhlásenia.

2./ Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o úvere, Všeobecné obchodné podmienky, výzvu na zaplatenie záväzku, Vyhlásenie úveru za predčasne splatný, štatút splatenia úverového účtu .

3./ Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

4./ Súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom č.k. 17C231/2016- 69, zo dňa 16.01.2017, v ktorom konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania za obdobie od 28.4.2016 vo 74,37 eur zastavil a žalobu v celom rozsahu zamietol.

Voči predmetnému rozsudku bolo zo strany žalobcu podané odvolanie a Krajský súd v Nitre ako odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci.

Vo svojom zrušujúcom uznesení nariadil súdu prvej inštancie vec posúdiť podľa právnej úpravy platnej v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, teda okrem iných ustanovení aj podľa zák. č. 258/2001 z. o spotrebiteľských úveroch a vyporiadať sa tiež s argumentáciou žalobcu uvedenou v odvolaní.

5./ Po čiastočnom späťvzátí predmetom sporu zostala suma vo výške 1.389,88 eur, úroky úveru za obdobie do 28.04.2016 vo výške 769,24 eur, úroky z omeškania za obdobie do 28.04.2016 vo výške 29,85 eur, úroky vo výške 18,5 % ročne zo sumy 1.389,88 eur počnúc od 29.04.2016 zaplatenia , úrok z omeškania vo výške 1% ročne zo sumy 1.389,88 eur počnúc od 29.04.2016 do zaplatenia ako aj náhrada trov konania.

6./ Podľa § 180 Civilného sporového poriadku boli splnené podmienky aby súd konal v neprítomnosti sporových strán.

Právny zástupca žalobcu neúčast' ospravedlnil z dôvodu procesnej hospodárnosti, nemal námietky voči otvoreniu pojednávania, žalobe navrhol vyhovieť.

Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila doručenie predvolania mala vykázané, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila, k žalobe sa písomne nevyjadrila a neuviedla žiadne rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu.

7./ Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že žalovaný doposiaľ uhradil sumu vo výške 2.829,45 eur, z čoho suma vo výške 1.310,29 eur bola použitá na úhradu istiny poskytnutého úveru.

8./ Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu a vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložil, z ktorého považoval za preukázané nasledovné skutočnosti.

9./ Žalobca so žalovaným uzavreli dňa 17.03.2010 zmluvou o rýchlom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo č. 0232 3015 10 RSU, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli aj obchodné podmienky OTO Banky Slovenska.

Na základe predmetnej zmluvy žalobca poskytol žalovanému spotrebný úver vo výške 2.800,- eur, s lehotou splatnosti 60 mesiacov , konečná splatnosť úveru bola dohodnutá 17.03.2015.

Predmetný úver bol žalovanému poskytovaný za pevnú úrokovú sadzbu vo výške 7,5%, žalovaný sa predmetný úver zaviazal čerpať jednorázovo a to dňa 17.03.2010 , predmetný úver mal splácať v mesačných splátkach vo výške 71,87 eur, počnúc prvou splátkou dňa 17.04.2010, s dátumom splatnosti ďalších splátok 17. deň kalendárneho mesiaca , pričom dátum poslednej anuitnej splátky bol 17.03.2015. Medzi účastníkmi konania bola dohodnutá RPMN vo výške od 23,01 % ak priemerná hodnota RPMN vo výške 41,17 %.

Žalovaný sa zaviazal zaplatiť žalobcovi celkove úhrady nákladov vo výške 4.500,20 eur.

Žalovaný bol výzvou zo dňa 24. 04. 2014 vyzvaný na úhradu poskytnutého úveru a to z dôvodu, že mešká so splácaním úveru vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere viac ako 3 splátky.

Žalobca listom zo dňa 03.06.2014 vyhlásil úver za predčasne splatný , pričom účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastávať 10. deň odo dňa doručenia tejto výzvy a to k 23.06.2014.

Čo sa týka predmetných písomností a to výzvy na úhradu poskytnutého úveru a oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, tieto sa žalovanému nepodarili doručiť, nakoľko predmetné písomnosti sa vrátili žalobcovi s poznámkou adresát Neznámy.

Z výpisu prehľadu splátok, ktoré zaslal žalobca súdu bolo zistené , že žalovaný na účet žalobcu uhradil celkovú sumu vo výške 2.827,46 eur.

10./ Podľa § 4 ods. 2,3 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

11./ Podľa § 4 ods. 3 cit. zákona pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

12./ Podľa § 24 ods. 1 cit. zákona na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 9 ods. 1 a 2, § 6 až 8, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

13./ Súd aplikoval na daný prípad i Smernicu Rady ES č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pre úplnosť veci však Najvyšší súd SR uvádza, že spotrebiteľské zmluvy sú v právnom poriadku Slovenskej republiky upravené zákonom o ochrane spotrebiteľa a Občianskym zákonníkom, pričom každý z týchto zákonov upravuje časť problematiky a oba tieto zákony je potrebné aplikovať spoločne z dôvodov, aby nedošlo k porušeniu práv priznaných spotrebiteľom pri uzavieraní spotrebiteľských zmlúv podľa práva Európskeho spoločenstva.

14./ Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, môžu byť spotrebiteľskými zmluvami všetky pomenované aj nepomenované zmluvy bez ohľadu na to, podľa ktorého zákona boli uzavreté. Pre kvalifikáciu zmluvy ako zmluvy spotrebiteľskej je podstatné, aby išlo o zmluvu, ktorá sa uzaviera vo viacerých prípadoch v rovnakej podobe, že sa uzaviera medzi podnikateľom vykonávajúcim svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom, a že spotrebiteľ nemá možnosť reálnym spôsobom zmeniť obsah pripraveného návrhu zmluvy, nemôže vyjednávať o zmene návrhu s vyhlídkou na úspech a jeho jediná možnosť naloženia s návrhom zmluvy je alternatívna, a to buď prijme návrh zmluvy alebo návrh zmluvy odmietne.

Smernica Rady Európskych spoločenstiev č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 neurčila zmluvné typy, ktoré môžu mať povahu spotrebiteľskej zmluvy. Každá zmluva, upravená zákonom, aj nepomenovaná zmluva, môže byť zmluvou spotrebiteľskou, pokiaľ vykazuje znaky určené smernicou. Súdny dvor Európskeho

spoločenstva to zdôraznil právnym názorom „Podľa čl. 1 ods. 1 a čl. 3 ods. 1 Smernice, priznaná ochrana v podstatnom rozsahu zahŕňa podmienky, ktoré neboli individuálne dohodnuté vo všetkých zmluvách uzatvorených medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom“.

15./ Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16./ Podľa § 52 ods. 2 OZ ,ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17./ Podľa § 52 ods.3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18./ Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19./ Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

20./ Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21./ Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

22./ Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23./ Podľa § 54 ods.3 OZ v pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa .

24./ Právny vzťah medzi stranami sporu založený zmluvou o poskytnutí pôžičky zo dňa 17.03.2010 je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 657 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 258/2001 Z.z. a zákona č. 250/2007 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí pôžičky vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bola poskytnutá pôžička za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi zmluvy podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

25./ Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané , že žaloba podaná žalobcom bola dôvodná len sčasti.

26./ Žalobca sa žalobou domáhal zaplata sumy vo výške 1.389,88 eur, ako aj zaplata úroku z úveru za obdobie do 28.04.2016 vo výške 769,24 eur, úroky z omeškania za obdobie do 28.04.2016 vo výške 29,85 eur, úroky vo výške 18,5 % ročne zo sumy 1.389,88 eur počnúc od 29.04.2016 zaplata , úrok z omeškania vo výške 1% ročne zo sumy 1.389,88 eur počnúc od 29.04.2016 do zaplata. Predmetný nárok uplatňoval z titulu , že so žalovaným uzavrel dňa 17.03.2010 Zmluvu o rýchlom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo č. 023203015 10 RSU, na základe ktorej mu bol poskytnutý spotrebný úver v sume 2.800,- eur.

Z dôvodu, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z uzavretej zmluvy a predmetný úver nesplácal riadne a včas, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru s účinnosťou k 23.06.2014. Vychádzajúc zo skutočnosti, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti riadne a včas, s úhradou splátok sa dostal do omeškania, v predmetnom konaní nenamietal žalobcom tvrdené skutočnosti a preto ho súd zaviazal na zaplatenie istiny vo výške 1.389,88 eur spolu s úrok z omeškania vo výške 1% ročne zo sumy 1.389,88 eur počnúc od 29.04.2016 t.j. od nasledujúceho dňa po vyhlásení splatnosti predmetného úveru až do zaplatenia a zároveň súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania za čas od 17.05.2013 do 28.04.2016 v celkovej sume 29,85 eur a vo zvyšnej časti uplatnený úrok z omeškania ako nedôvodný zamietol.

27./ Žalobca sa predmetným žalobným návrhom domáhal aj zaplatenia úroku z úveru za obdobie do 28.04.2016 vo výške 769,24 eur a úrokov vo výške 18,5 % ročne zo sumy 1.389,88 eur počnúc od 29.04.2016 zaplatenia.

28./ Predčasné zosplatenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové okamžité vrátenie celej požičanej istiny, kým dohodnutý úrok predstavuje cenu, za ktorú veriteľ poskytuje dlžníkovi istinu k dispozícii. Tento zisk predstavuje práve dohodnutý úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Takýto úrok predstavuje kapitalizovanú odplatu za celé obdobie postupného splácania úveru v splátkach. Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov, kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. Teda zosplatením úveru nastáva stav, keď veriteľ má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, s ktorou môže disponovať.

Tým teda stráca nárok veriteľ na úroky za požičané peňažné prostriedky od spotrebiteľa. Ak teda spotrebiteľ už nemá právny titul na peňažné prostriedky u seba tieto užívať, niet dôvodu už na to, aby veriteľ požadoval od neho úroky, ktoré by mu patrili, ak by si spotrebiteľ mal právo držby finančných prostriedkov, inak by nastal nespravodlivý a ústavne nekonformný stav pre spotrebiteľa, ktorý by bol vystavený sankciám vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej mal nárok na úroky zo zmluvy. Išlo by teda o stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by mal nárok na dohodnuté úroky, ako keby k zmene záväzku nedošlo.

Spotrebiteľ by nemal žiadne garantované práva, ktoré by mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolané zmenou záväzku. Navyše by došlo k hrubej nadvláde veriteľa, ak by bol tento nečinný pri vymáhaní svojej pohľadávky a odplatné úroky by si nárokoval aj pri svojej potencionálnej nečinnosti. Takéto správanie dodávateľa nemôže byť podporované a požívať právnu ochranu.

Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku.

Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Z výpisu priloženej tabuľky žalobcom bolo zistené, že žalobca si uplatňoval úrok z úveru vo výške 769,24 eur, pričom úrok z úveru bol vyčíslený ku dňu 28.06.2016, avšak vzhľadom na skutočnosť, že v danej právnej veci žalobca pristúpil k zosplateniu celého úveru ku dňu 23.06.2014, kedy žalovanému uplynula lehota stanovená žalobcom na dobrovoľné plnenie, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, zo strany žalobcu došlo k určaniu lehoty predčasnej konečnej splatnosti úveru, súd priznal žalobcovi úrok len do tohto dátumu vychádzajúc z názoru, že ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom a z tohto dôvodu súd priznal žalobcovi len úrok z úveru a do vyhlásenia splatnosti a to vo výške 221,42 eur, pričom žalobu vo zvyšku uplatneného úroku z úveru v celom v rozsahu zamietol.

Súd teda dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do zosplatenia (23.06.2014), potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania

Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutiach Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5 Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22. 02. 2017 sp. zn. 5Co/407/2016, Krajského súdu v Nitre zo dňa 15.03.2018 sp. zn. 9Co/225/2017, Krajského súdu v Nitre zo dňa 29.11.2017, sp. zn. 25Co/180/2017.

Súd vychádza aj z uznesenia ÚS IV. 476/2012 z 18.9.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úrok y z omeškania / § R 59/1998, 4Obo 143/1998/. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. ÚS SR v citovanom ustanovení konštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné, alebo zjavne neodôvodnené, resp., že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

29./ Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná bola v konaní úspešná, súd jej priznal plnú náhradu trov konania.

30./ Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania a § 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.